

ROMANIA LIBERĂ

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVI nr. 4414

4 pagini — 20 bani

Vineri 19 decembrie 1958

In aceste zile, la Muzeul Satului din Capitală, alături de grupurile obișnuite de vizitatori, poți întâlni adesea lângă șevaleții lui pictori dornici să surprindă pe pinza un peisaj rustic învăluit în culorile liniștite ale acestor zile frumoase de decembrie.

Foto: M. POPESCU

Se extinde cultura speciei de zahăr

Cultivatorii de sfeclă de zahăr din întreaga țară fac intense pregătiri pentru a realiza în anul viitor o producție de sfeclă din care fabricarea de zahăr să poată asigura întreaga cantitate de zahăr cerută de consumul intern. În acest fel ei se preocupă să înlățuiască indiciile cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În acest an gospodăriile colective din regiunea Constanța au cultivat cu sfeclă de zahăr o suprafață de 2.950 ha. Pornind de la faptul că în regiunea Constanța există condiții prielnice pentru extinderea acestei culturi — în special pe terenurile din Lunca Dunării și pe marginea lacurilor și bălților dobrogeane — cultivatorii au hotărât să mărească în anul viitor suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr până la 5.800 ha.

Gospodăria agricolă colectivă „Flămințiu Sîrbu” din comuna Pîșcu Vechi, raionul Calafat, a cultivat anul acesta cu sfeclă de zahăr 80 de ha. Respectarea regulilor agrotehnice a permis cultivatorilor să obțină 105 vagoane sfeclă de zahăr pe care, predându-le în baza contractului încheiat, au primit 598.610 lei. Cultivatorii din Pîșcu Vechi au hotărât

ca în anul viitor să sporască suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr cu încă 20 ha.

Pînă în prezent cultivatorii de sfeclă de zahăr din această regiune au încheiat contracte pentru o suprafață de 18.600 ha.

În acest an sfecla de zahăr a adus cultivatorilor din regiunea Oradea un venit de 30 milioane lei, peste 60 de vagoane zahăr, precum și aproape 3.300 vagoane borhot.

Multe gospodării agricole colective ca cele din Sintana, Salonta, Mădăraș și altele au realizat pe fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr un venit de 13.000—14.000 lei.

Anul viitor în această regiune cultura speciei de zahăr se va extinde pe o suprafață de 11.600 ha față de 8.300 cît a fost în acest an.

(Agerpres)

Electrificarea rurală, o acțiune de larg interes cetățenesc

Este cunoscut faptul că în trecut România se situa în privința producției de energie electrică (de altfel ca și în alte domenii) la un nivel foarte înalt. Numărul total al localităților urbane și rurale alimentate cu energia electrică în 1938, ajungea doar la circa 590. În felul acesta, cea mai mare parte din populația țării nu beneficia de iluminatul electric.

În domeniul electrificării rurale situația era și mai grea. Satul românesc din trecut era cu totul cufundat în beznă și sărăcie. În 1945 de pildă, din totalul de 15.221 sate existente în țara noastră, nu erau electrificate decât 534, adică 3,5 la sută. În cuprinsul regiunii Iași bunăoară, în 1945, un singur sat era electrificat, în regiunea Constanța 3 sate, în regiunea Galați 8 sate.

Nici satele din cuprinsul regiunilor care erau considerate industriale nu aveau o situație mai bună în domeniul electrificării rurale. În regiunea Hunedoara erau electrificate doar 55 de sate, în regiunea Ploiești 60 de sate, în regiunea Timișoara 62 sate. Că lumina puținele becuri aprinse în trecut în mediul rural se știe: primăria, postul de jandarmi, mai totdeauna casele boștanților și foarte rar cîte o școală.

În anul regimului de democrație populară

Pornind pe calea ridicării stării materiale și culturale a țărănimii muncitoare, regimul democrat-popular a deschis, pe măsura creșterii surselor de energie și a extinderii rețelelor electrice, largi perspective electrificării satelor. Între anii 1945—1950 s-au electrificat 276 sate, mai mult de jumătate din numărul total de sate electrificate în timpul regimului burghez-moșieresc. Din 1951 pînă în 1955 au mai primit energie electrică peste 1000 sate, ajungându-se ca în anul următor numărul de sate electrificate anual să fie în continuă creștere. Numai în cursul anului 1957 s-au electrificat aproape 280 de sate, iar pînă la sfîrșitul acestui an numărul satelor electrificate va ajunge în total la peste 2700. Aproape un sfert din populația rurală a țării locuiește acum în sate electrificate. Pentru anul 1959 se prevăd să fie electrificate un număr de aproape 500 sate. Aceste cifre ne arată că în regimul nostru de democrație populară, electrificarea rurală a devenit o acțiune largă, de mare amploare, care se înlățuiește pe zi ce trece.

Crearea unei întinse rețele elec-

trice la sate are o puternică influență asupra ridicării nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare, oferind în același timp mari posibilități pentru creșterea producției agricole și ridicarea productivității muncii în agricultură. Odată cu pătrunderea luminii electrice în casele țăranilor muncitori pătrund și aparatele de radio, se creează posibilități de folosire a electricității în scopuri casnice, crește continuu numărul cinematografelelor în mediul rural, al căminelor culturale, bibliotecilor și caselor de cultură.

Intensificarea acțiunii de electrificare a satelor

Acordînd o importanță din ce în ce mai mare electrificării rurale, guvernul Republicii Populare Române a elaborat la începutul acestui an o hotărîre cu privire la intensificarea acțiunii de electrificare a satelor, hotărîre în care sînt prevăzute măsuri și sarcini concrete menite să extindă folosirea energiei electrice la sate, în așa fel încît electrificarea rurală să țină pas cu dezvoltarea generală a satelor noastre și cu transformarea socialistă a agriculturii. Venind în sprijinul electrificării rurale, statul pune la dispoziția țărănimii muncitoare materiale necesare pentru executarea lucrărilor: grupuri elec-

trici, motoare și alte aparate necesare, în rețelele de înaltă și joasă tensiune. Intocmirea proiectelor și executarea lucrărilor se face prin organizații de proiectare și de construcții — monții regionale de specialitate. O parte din sumele necesare executării lucrărilor de electrificare pe regiuni sînt asigurate din fondurile locale de investiții ale sferelor populare.

Gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-urile, unitățile industriale care se găsesc pe traseele proiectate și care vor beneficia de extinderea rețelelor electrice au fost și ele chemate să contribuie la realizarea acestor lucrări.

Populația rurală are de asemenea

Aspect de la electrificarea comunei Jina din regiunea Hunedoara. Foto: NICU VASILE

Intensă activitate a brigăzilor patriotice

Prin telefon de la corespondenții noștri

Craiova

Zilnic, noi și noi tineri de la orașe și sate își manifestă dorința de a participa la diferitele acțiuni obștești, înscriindu-se în brigăzile utemiste de muncă patriotică. Pînă acum în cuprinsul regiunii Craiova au fost constituite 75 brigăzi utemiste de muncă patriotică.

Numerul în satele raionului Craiova au luat ființă 12 asemenea brigăzi, care, contribuind la lucrările de îndiguire de pe șantierul lănașii, la săparea canalului de aducțiune a gazului metan la fabrica de cărămizi din Simnicu, la înșămînțarea celor 95 ha. de ghindă, au prestat mii de ore de muncă patriotică.

Tot atât de rodnică este și munca tinerilor din raionul Gura Juiului, care contribuie cu însușirile la acțiunile patriotice de îndiguire a apelor Juiului și Dunării și de plantare a viilor pe nisipuri.

Timișoara

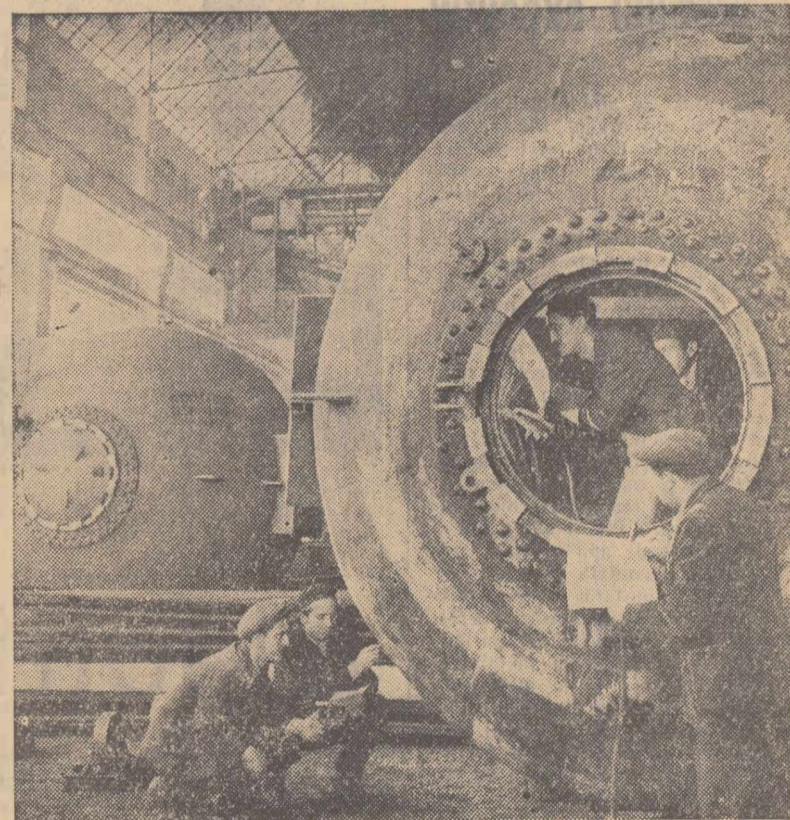
Entuziasmul cu care participă tinerii la diferitele acțiuni obștești s-a concretizat zilele acestea și prin înființarea în regiunea Timișoara — pînă în prezent — a 52 de brigăzi de muncă patriotică în orașele Reșița, Caransebeș, Lugoj și Timișoara. Din aceste brigăzi fac parte circa 1500 de tineri utemisti care au prestat deja în timpul lor liber cîteva mii de ore de muncă voluntară, dînd ajutor eficace, bunăoară, la lucrările de reconstrucție a oțelăriei „Siemens Martin” și la construcția fabricii de locomotive Diesel din cadrul Combinatului Metalurgic din Reșița. Brigăzile patriotice de muncă din Reșița au luat de asemenea inițiativa creării unor spații verzi în orașul muncitoresc din Lunca Pomostului, unde au plantat numeroși pomi, iar alte brigăzi au lucrat la stivuirea materialelor de construcții în sectorul Mociri.

La fabrica „Postăvăria română” din Capitală au fost introduse în ultimele luni în fabricație noi desene și culori pentru stoffe de costume bărbătești și pentru rochii și ȧoare pentru femei. Încă din acest an în cadrul întreprinderii au fost pregătite o serie de creații noi de modele pentru anul 1959.

În cîșeul din stînga: Ana Mihăescu țesătoare frunțasă deserveste două războaie de țesut. Lună de lună ea depășește sarcina de plan cu 20 la sută. În cîșeul din dreapta: ing. Melania Crăciun și muncitoarea Sabina. Netcu controlează calitatea unui nou produs — fulare de lînă sută la sută. Foto: A. CONSTANTINESCU

In cinstea zilei de 30 Decembrie

La uzina „Nicolae Cristea”-Galați

Construcția laminorului nr. 1 se află într-un stadiu avansat

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Construcția laminorului nr. 1 de tablă subțire de la uzina „Nicolae Cristea” se afla într-un stadiu avansat. La cele patru cuptoare s-au terminat construcțiile metalice, iar de cîteva zile a început zidirea vetrelor cu materiale refractare.

O lucrare importantă, care s-a terminat și care se suppose acum verificării, este montarea și centrarea pieselor de legătură cu fundația cașelor de laminare. A fost de asemenea montat dublul automat al laminorului. Noua baterie de gaze, care va asigura energia calorică

pentru cuptoarele laminorului, este de asemenea construită în proporție de 70 la sută. Pînă la sfîrșitul lunii decembrie, colectivul de muncă de pe șantier s-a angajat să termine montarea cașei de antrenare, a unor poduri rulante și altor piese importante ale laminorului.

Înaintează lucrările de la Chișcani

Paralel cu lucrările de recoltare mecanizată a stufului din Delta, pe șantierul de la Chișcani se lucrează intens la construirea fabricii de celuloză pentru viscoză, a fabricii de cartoane duplex-triplex și a instalației de furieri.

La fabrica de cartoane duplex-triplex, lucrările de montaj se află într-un stadiu înaintat. Acest lucru va face posibil ca încă de la începutul anului viitor fabrica să producă primele sarje de cartoane din stuf. Concomitent se execută montajul celorlalte secții.

La fabrica de celuloză pentru viscoză s-au executat săpături și fundații la hala principală tehnologică.

Construcția secției de regene-

rare și evaporare se apropie de sfîrșit, lucrările aflîndu-se la ultimul palier al clădirii. De asemenea sînt în curs de terminare lucrările de zidărie de la Atelierul Central și se află în fază pregătitoare săpăturile pentru secția de locație.

În portul Chișcani, care va deservi Combinatul, lucrările de îndiguire sînt aproape terminate. În curînd vor ancora aici vase sosite cu stuf din Delta.

Inițiativa celor mici

Pe strada în care locuiesc sînt două școli: Una la un capăt al străzii, cea de-a doua la capătul opus. Casa mea e la mijloc. Ei, de la o vreme începea dimineața mîi trezește zgomotul unor căruțioare și voci de copii. La prînz, cînd m_ă așez la masă să mîncîm, același zgomot.

N-a trebuit să fac cercelări îndelungate pentru a mă dumiri despre ce-i vorba. Încă în aceeași după amiază mă vizită jîul unui vecin, Fănică:

— Am venit după fiarele vechi — îmi spuse Fănică pe un ton foarte cuvințos.

— Ce fiare vechi, măi băiete? — Tocmai atunci apăru nevastă-mea din bucătărie:

— Haide, Fănică, vino cu mine că nenea Vasile n-are de unde să cunoască acțiunea voastră.

— Si m-au lăsat singur. Din curiozitate, mă sculai tiptil și ieșii din cameră în urma „conspiratorilor”. Erau ușor de găsit. Zănga.

Carnet

neau niste fiare vechi tocmai în cămăra de lemn.

Nevastă-mea tocmai rîdea: — Lasă, Fănică, surburile acelea, poartă-ne-or măi trebură la ceva.

— Nu-s bune de nimica, totuși Maria. Doar vedeți că au ghionțit stricat. Și nici soba asta de tuci nu-se mai poate repara... Tot n-aveți ce face cu ele...

Fănică avea dreptate. Țineam și noi fierăria asta numai ca să ocupăm loc. De folosii cine s-o folosească? Noi, în nici un caz. Băiatușă însă ne spusese adesea unde fiarele acestea pot fi folosite: „Combinatul Siderurgic Hunedoara, oțelăria Siemens-Martin”.

După ce i-am arătat lui Fănică... să ne „scape” de toate bechițele din cămăra, ne arătă un carnet cu adresa de mai sus și o serie de cifre, trecute pe mai multe pagini.

— Ce-s socotelile astea, tinere? — Îi întrebai după ce l-am ajutat să încare căruțioara.

— Păi, să vedeți, cifrele acestea sînt cele comunicate de instructorul de pionieri.

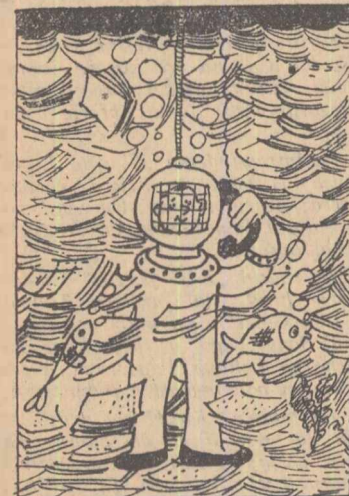
„Instructorul” spusese copiii că o tonă de fier vechi trimis la oțelăria Siemens-Martin, face cîțiva tone de minereu aduse din import, plus o tonă și un sfert de coac.

Și astfel am aflat că cele două școli din capetele străzii sînt în trecere în cinstea aniversării Republicii. Decamdată școala medie nr. 1, școala la care umbra lui Fănică, e frunțată. Școala nr. 10 a rămas în urmă cu 200 de kilograme de fier. Dar și ei au intensificat acțiunea de colectare a metalelor. De aceea, Fănică e atât de insistenț.

V. KONYA

Correspondentul „Romîniei libere” în Regiunea Autonomă Maghiară

Punctul pe i

BIROCRATUL: — Cum mă simt? Mă simt în... apele mele...
Desen de GH. CHIRIAC
(Citiți în pag. 2-a foietonul Unul cu „idei”).

Conferința de la Geneva

GENEVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din 17 decembrie a Conferinței celor trei puteri pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară a fost prezidată de reprezentantul S.U.A. Participanții la conferință au adoptat articolul patru al proiectului de tratat, referitor la componența comisiei de control.

În legătură cu discutarea articolului cincii al proiectului de tratat, consacrat problemelor de procedură a lucrărilor comisiei, delegația U.R.S.S. a prezentat un amendament privind procedura adoptării hotărîrilor de către Comisia de control. Participanții la conferință au continuat de asemenea discutarea documentelor prezentate anterior.

In întrecerea pașnică socialismul învinge

Zărele din țara noastră au publicat alături de ieri, documente care oglindesc uriasul avînt al economiei Uniunii Sovietice și al R. P. Chinez. Este vorba de raportul în legătură cu dezvoltarea agriculturii sovietice prezentat de tovarășul Hrușciov la Plenara C.C. al P.C.U.S. și de comunicatul celei de-a 6-a plenary a C.C. al P. C. Chinez în care s-a dezbătut și planul economiei naționale pe anul 1959 al Chinei populare. Problemele pe care le ridică cele două documente, și mai cu seamă, perspectivele pe care le înfățișează, au stîrnit un interes deosebit în întreaga lume, interes cu atât mai justificat cît este vorba de economia a două mari puteri mondiale, a celor mai mari și puternice state din familia statelor socialiste.

Raportul tovarășului Hrușciov — bilanț și analiză a avîntului înregistrat de agricultura sovietică, între anii 1953—1958, dă o rîrită măsură luate de Partidul Comunist — arată că în această perioadă s-au dezvoltat forțele orientate coeziv, au fost puse în valoare rezervele ei și s-au creat condiții noi pentru rezolvarea sarcinii creării unei abundențe de produse agricole și a realizării unei producții mai mari a muncii în agricultură. Cîrca, aceste concluzii se exprimă între altele prin creșterea recoltei globale de cereale (4.500.000.000 puduri de cereale în anul 1958, față de mai puțin de 6.000.000.000 puduri de cereale în 1952) și de alte produse agricole. Traduse în imagini aceste cifre amintesc uriașe acțiuni de valorificare a pămînturilor înjelenite care întrec ca mărime suprafețele cultivate cu cereale din Franța, Italia, Spania, R. F. Germană, Austria, Belgia, Danemarca, Olanda și Suedia luate la un loc. Traduse în imagini

aceste cifre aduc în fața ochilor tabloul grandios al prezenței pe ogărele sovietice a nu mai puțin de 1.700.000 tractoare (calculat în tractoare de 15 C.P.), în vreme ce în urmă cu 30 de ani statul sovietic avea abia 18.000 de tractoare... Cele opt miliarde și jumătate de puduri înseamnă de asemenea imaginea unei agriculturi cu un randament superior, (în 40 de ani greutatea specifică a populației ocupate în agricultură s-a redus la jumătate în timp ce producția-mărită a crescut de cîteva ori), înseamnă măsuri înțelepte ale Partidului Comunist în organizarea muncii, înseamnă confirmarea justității liniei politice a partidului im-

potrivă căreia s-a ridicat grupul fracționist, scizișonist, lipsit de încredere în forțele creatoare ale țărănimii colhoznice. Acum, cînd se face bilanțul atât de pozitiv al dezvoltării agriculturii sovietice, unde sînt acei scribi și politicieni occidentali care pronosticau eșecul acțiunilor inițiate de P.C.U.S.? În marea întrecere economică cu Statele Unite, Uniunea Sovietică produce mai multe grăsimi animale, lînă, lapte și unt decît S.U.A. Dacă ritmul mediu de creștere a producției globale a fost în S.U.A. între anii 1954—1957 de 1,1 la sută, în U.R.S.S. el a fost în aceeași perioadă de 7,1 la sută. Prin prisma dezvoltării de pînă acum nu încapă îndoială că obiectivele planului septenar 1959—1965, care la capitalul cereale creștere între altele 10—11 miliarde puduri pe an, vor fi îndeplinite cu prisosință.

Mărește este și bilanțul, mărește sînt perspectivele economiei chineze — oglindite în cel de-al doilea document de care pomenim la început. Să salți produc-

U. VALUREANU

(Continuare în pag. 4-a)

